No. 2123 Zaterdag 13 September 1924. 41ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: St. Elisabeth's Gasthuis.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Waar is het geluk?

Denken zij dat nu werkelijk?

Ja, het moet bijna wel, want waarom zouden ze 't anders doen, de vijanden der Kerk?

Wanneer zij Haar bestrijden, dienen zij toch een soort van overtuiging te bezitten, dat ze daarmee zichzelven en anderen gelukkig, althans gelukkiger kunnen maken.

Maar dan staan we voor het raadsel hoe zij dat toch kunnen denken, in welk opzicht zij kunnen meenen, dat het Katholicisme niet bevorderlijk van het geluk der menschen wezen zou.

Van alle andere overtuigingen en levensbeschouwingen valt dat gemakkelijk aan te toonen.

Het protestantisme heeft den afstand tusschen deze aarde en de eeuwigheid vergroot, heeft zijn aanhangers vervreemd van God door Hem min of meer onkenbaar te maken en elken band met degenen, die reeds bij Hem zijn, te verbreken.

Het materialisme keert den blik geheel naar de aarde en wil de oneindige verlangens der ziel vervullen met zoo goed als waardelooze en in elk geval spoedig bedervende goederen.

Het socialisme tracht een aardsch geluk te construeeren en maakt tegelijk zijn aanhangers ongeschikt, om nog maar één uur dankbaar en tevreden te genieten van hetgeen zij bezitten.

Weer andere levensopvattingen sluiten zich op in eigen kleinen kring zonder zich te bekommeren om hetgeen daarbuiten geschiedt, alsof men ooit gelukkig zou kunnen wezen, wanneer anderen lijden en wij niets doen om [illegible]

Er bestaat geen dwaling, geen enkele van de leer en praktijk der Kerk afwijkende levensbeschouwing, of men kan terstond aantoonen, dat zij vermindering van mogelijk geluk moet veroorzaken.

Doch wie ter wereld kan te dezen opzichte iets verwijten aan de Katholieke Kerk?

O ja een dom kind kan aan zijn moeder verwijten, dat zij hem een of ander, wat het als bron van vreugde aanziet, niet wil toestaan of geven. Maar als het 't dan toch neemt, blijkt hem spoedig, dat moeder hem juist verdriet wilde besparen door haar weigering, dat zelfs een krasse straf geen ander doel dad dan zijn waar en duurzaam geluk te bevorderen.

Maar wie zijn verstand gebruikt en verder kijkt, kan niet anders constateeren, dan dat alles wat de Kerk leert en geeft, dienstig is tot verhooging van geluk.

Ook daaruit blijkt, dat Zij een gave is van God. Want wie kinderen bezit, weet, hoe er geen grooter vreugde bestaat voor een vaderhart dan dat zijn kroost gelukkig zal zijn.

De wil van God, ons geluk en dat onzer medemenschen vallen volkomen samen.

En dit te weten, is op zichzelf reeds een groot geluk.

De invloed van het tropisch klimaat op den mensch.

In „*The Lancet*" wordt een belangrijke voordracht gepubliceerd van den Utrechtschen hoogleeraar dr. C. EYCKMAN, door dezen te Londen gehouden. Het onderwerp is getiteld: „*Enkele vraagstuken over den invloed van het tropische klimaat op den mensch.*"

Het *Hbl.* gaf er het volgende uittreksel van:

Prof Eyckman begon met te zeggen, dat men heeft geklaagd dat in de tropen de vruchtbare streken ongezond en de gezonde onvruchtbaar zijn. De oorzaak hiervan is, dat de hooge temperatuur en de groote vochtigheid van de lucht niet alleen gelegenheid geven voor snellen plantengroei, maar ook bevorderlijk zijn voor den groei van een aantal lagere organismen, die bij den mensch ziekten veroorzaken. En behalve dit zou het warme vochtige klimaat een uitputtende werking op den mensch oefenen. Er is nu echter en zeer belangrijke vooruitgang te constateeren in de sanitaire omstandigheden in de tropen. Sinds medische hulp en hygiënische maatregelen zeer zijn verbeterd, is de pessimistische kijk op het vraagstuk van de vestiging in de tropen veranderd in een meer optimistische. Malaria, gele koorts, cholera, dysenterie, pest, beriberi, mijnwormziekte, deze geesels van de tropen zijn alle in zeker opzicht te vermijden, omdat men de oorzaken kent.

Gezondheid bestaat intusschen nog in iets meer dan in atwezigheid van ziekten; het is ook iets positiefs. Een gezond mensch heeft het volle gebruik van en de volle controle op zijn geestelijke en lichamelijke funkties, heeft een krachtige constittie, een duidelijk gevoel van lichamelijk welzijn. En hieraan ontbreekt wel iets bij den blanken tropenbewoner, als is hij vrij van ziekten. In de eerste plaats valt het iedereen die in de tropen komt, op dat alle blanken bleek zien. Langen tijd heeft men gemeend, dat hieraan een verandering van het bloed schuldig was; men sprak algemeen van tropische anaemie en verklaarde deze uit de veranderde omstandigheden, waarin het lichaam van den Europeaan was gekomen bij aankomst in de tropen: meer zweeten, minder lichaamsbeweging, minder eten enz.

Een van de meeste onderzoekingen nu, die in het bekende medische laboratorium te Weltevreden, waarvan prof. Eyckman de eerste directeur is geweest, gedaan zijn, gold deze tropische anaemie. Het bleek nu, dat de normale, gezonde Europeaan in de tropen hoegenaamd niet anaemisch is, al ziet hij ook bleek en dat de bloedsvorming bij menschen, die een groot bloedverlies hebben, even vlug gaat als in Europa. De tropische anaemie wordt veroorzaakt door geringe bloedsvulling van het gezicht en mag niet worden uitgespeeld als een bewijs, dat de tropen geen geschikte woonplaats voor blanken zijn.

Een tweede onderzoek betrof de benutting van het het voedsel en de warmteproductie.

Hoewel het dieet van den Europeaan in de tropen anders is samengesteld dan dat van den vrijwel vegetarisch levenden inlander, bleek er geen verschil te bestaan in de benutting van hun voedsel, terwijl deze ook ongeveer overeen kwam met die van den Europeaan in onze streken. De behoefte aan voedsel is in de tropen ongeveer even groot als in de gematigde luchtstreken. Ook de onderzoekingen over het zoogenaamde basalmetabolisme brachten geen verschillen tusschen Europa en de tropen voor den dag. Door dit onderzoek wordt bepaald het gebruik van zuurstof gedurende de morgenuren vóór het eerste ontbijt, terwijl de proefpersoon geheel in rust is en uit dit cijfer en het getal, dat de oppervlakte van het lichaam aangeeft, wordt het basalmetabolisme berekend.

Andere onderzoekingen brachten echter wel verschil. In Nederland heeft prof. Eykman onderzoekingen gedaan over de gasstofwisseling bij personen die zwaren arbeid verrichten; zij moesten op een toestel trappen [illegible] richt en bij het trappen moest vrij veel arbeid worden verricht. Steeg de buitentemperatuur boven 21—22 gr. C., dan werd plotseling het zuurstofgebruik veel grooter en eveneens de koolzuurafgifte. Vandaar dat wij bij zwaren arbeid in de warmte zooveel spoediger vermoeid worden.

Nog weer andere onderzoekingen betroffen het warmte-reguleerend vermogen van de blanke en de gekleurde huid. In tegenstelling met wat men wel beweerd heeft, is de blanke in het voordeel; hij absorbeert minder warmte en de uitstraling is gelijk bij blank en bruin.

Verder werd de temperatuur onder de kleeren gemeten bij Europeanen en Maleiërs, en ook nu waren de Europeanen in het voordeel, het verschil was echter wel klein: 0.2 tot 0.4 gr. C.

De inboorling heeft door zijn donkere huid echter minder last van de chemische inwerking van de zonnestralen; bovendien zweet hij minder.

Het is dom in de tropen te willen leven als in Europa; men behoort zijn huis en de kleeding niet naar Europeesche gewoonte in te richten. Verder neme men sommige goede gewoonten van den inlander over: matigheid in spijs en drank, een berustende kijk op het leven, een zich niet te veel haasten en niet te veel inspannen zijn in de tropen zeer bevorderlijk voor de gezondheid.

Daarbij heeft de Europeaan natuurlijk kans veel van zijn stuwkracht te verliezen, die toch zoo noodig is voor de ontwikkeling van tropische gewesten.

Uit een en ander moet men niet besluiten, dat de vroegere pessimistische kijk op de kans van vestiging voor Europeanen in de tropen geheel en al onjuist is. De bovengenoemde onderzoekingen hadden geen betrekking op zwaren arbeid en het is zeer de vraag of deze in de tropen door den Europeaan evengoed kan worden verricht als door den kleurling. Ontegenzeggelijk is tot heden de kleurling hiervoor geschikter. Europeanen kunnen af en toe ook wel in de tropen zwaren lichamelijken arbeid verrichten, b.v. op militaire marschen, op de jacht, maar zij doen het nooit voortdurend; deze praestaties zijn niet te vergelijken met den zwaren arbeid ook op het heetst van den dag door de landbouwende, inheemsche bevolking.

Van buitengewoon veel belang is verder de psychische toestand van den in de tropen levenden Europeaan. Physiek moge hij zich heel goed gevoelen, slechts weinig Europeanen ontkomen aan een gedeprimeerdheid van de psyche; zij worden prikkelbaar, lusteloos en het is eigenlijk beter om te spreken van tropische neurasthenie dan van tropische anaemie. Overigens gaat deze neurasthenie zeer spoedig over bij het komen [illegible]

Prof. Eykman bespreekt dan nog de vraag of er een mogelijkheid bestaat van werkelijke kolonisatie van blanken in de tropen. Hierbij doet zich niet uitsluitend de hygiënische factor gelden. Als men de geschiedenis nagaat, dan blijkt het dat de blanke man in de tropen tot nu toe zich nergens blijvend heeft kunnen vestigen. Overal waar zomer en winter beide voorkomen, heeft de Europeaan den inboorling verdrongen en in Noord-Amerika, Zuid-Afrika, Zuid-Australië, Tasmanië en Nieuw-Zeeland vasten voet gekregen. Maar in de tropen niet. Waar het wel anders schijnt, als in de lage landen van Mexico, of in West- en Oost-Indië, daar zijn het niet de werkelijke blanken, maar is het een gemengde bevolking. En waar ook weinig inboorlingen van den beginne af waren, daar heeft men voor zwaren arbeid andere kleurlingen moeten importeeren: negers, Indische koelies.

Natuurlijk is het onmogelijk ook met zekerheid voor de toekomst hierop een stelling te baseeren. De gematigde zônen zijn bewoonbaar geworden voor den mensch, omdat hij zich heeft weten te beveiligen tegen de koude, omdat hij heeft geleerd, kleeren te dragen en huizen te bouwen. Zoo iets is ook in de tropen mogelijk: kunstmatige afkoeling binnenshuis en erbuiten; vervanging van de landarbeiders door machines, betere communicatiemiddelen. Er zijn zeker nog tal van mogelijkheden te bedenken. En wat dit betreft is de kolonisatie in de tropen in de eerste plaats een technisch probleem.

Een interessant interview.

Aan een persgesprek, dat een redacteur van „de Tijd" had met Z. Em. F. kardinaal Bourne, aartsbisschop van Westminster, ontleenen wij het volgende:

Vriendelijk leidde Z. Em. ons binnen, blij zooals hij zeide, eens persoonlijk kennis te maken met een vertegenwoordiger der Nederlandsche Katholieke journalistiek, wier werk gedurende de Congresdagen, hem zoo'n buitengewoon genoegen had verschaft.

En toen, nog vóór we konden danken: „het Congres is geslaagd, heerlijk geslaagd tot dusver en het zal veel goed doen evenals het onze in 1908. De Nederlandsche Katholieken hebben hun oude glorie niet vergeten en waarlijk hun best gedaan! Zijn Em. de Kardinaal-Legaat en heel het permanent comité zijn tevreden, zeer tevreden. Werkelijk, het zal veel goed doen, ook onder de niet-Katholieken net als bij ons.

— Maar er hebben er geprotesteerd Eminentie. Wat deden de Engelsche niet-Katholieken in 1908.

— Geprotesteerd? vroeg de Kardinaal lachend. O ja, ik begrijp 't, een of andere groep protestanten natuurlijk. En zeker [illegible] dingen gezegd? Bij ons was er ook een handjevol protestanten, die deden volgens den naam, dien ze dragen, en protesteerden. Doch het Congres is gewoon doorgegaan.

— In Londen was er een openbare processie, nietwaar? Wij mogen dat hier niet.

— Bij ons is dat grondwettelijk vrij: alleen de politie dient gewaarschuwd voor de goede orde. En dat hebben wij indertijd gedaan.

— Maar u is toch niet met het H. Sacrament over de straat gegaan?

— Dat was een bijzonder geval: op het allerlaatste oogenblik verzocht minister Asquith mij persoonlijk, om niet met het Allerheiligste rond te trekken; hij vreesde incidenten.

— En?.....

— Ik antwoordde, dat de verantwoordelijkheid daarvoor voor zijn rekening kwam, maar dat ik... hem graag ter wille zou zijn, mits de minister mij zijn verzoek publiek en met opgaaf van redenen vroeg. Toen hebben we het Allerheiligste Sacrament niet op straat rondgedragen, maar zijn zoo rondgetrokken.

— En?.....

— Wel, de menschen — er waren er duizenden — hebben ons hartelijk toegejuicht. En Gods Zegen heeft ons niet ontbroken. Ook Holland zal dien krijgen. Het Congres zal weer meer liefde brengen en eenheid en eerbied voor de Eucharistie, ook bij de andersdenkenden.

— Er is in Engeland geen Katholieke Staatspartij, Eminentie?

— Neen: de historische groei — een kapitale zaak — is bij ons anders geweest. De Katholieken kunnen zich bij ons aansluiten bij iedere partij. Zoowel onder conservatieven als liberalen en labours zijn uitstekende katholieken. Als er in het parlement een specifiek-katholiek belang aan de orde komt, zijn alle katholieke politici het natuurlijk toch eens.

— Beletten de programs der partijen het toetreden dan niet aan een katholiek?

— Neen, nogmaals, dat ligt aan den historischen groei bij ons, die niet te vergelijken is met dien van de meeste andere landen.

— En de labours dan, Eminentie? Dat zijn toch socialisten?

— O, gebaarde de prelaat lachend en afwerend, socialisten? Maar ik verzeker u nadrukkelijk, dat de Labour-partij niets anti-godsdienstigs in haar program heeft. Natuurlijk zijn er enkele extremisten onder, maar de partij als zoodanig heeft met het vastelandsch socialisme niets gemeen. Het zijn geen „socialisten" zooals u dat verstaat.

— Zijn zij dan niet Marxistisch?

— Ik verzeker u, dat de Labour-partij ten onzent geen Marxisten telt! Mac Donald is noch materialist, noch Marxist. En zoo is het met al de vooraanstaande labours. Ik heb dat wel degelijk geïnformeerd. De Labour-partij is uit reactie tegen de egoïstische Manchester-school ontstaan. En zij nadert in haar maatschappijleer meer [illegible] Katholieke, even zeker als de geloovige niet-Katholieken ons ook naderen op leerstellig terrein, al weten noch de eersten, noch de laatsten dat. Zij willen het goede: al dezulken naderen onbewust de Katholieke Kerk.

— Dus de Katholieken staan zeer welwillend tegenover de labours?

— Dat wil zeggen: wie labour-man wil worden, wordt het; daar is van katholiek standpunt niets tegen. Onze huidige minister van gezondheid is een uitstekend Katholiek en vurig labour-man!

—Uwe Eminentie heeft Z.Em. Kardinaal Schulte geïnviteerd; dat heeft ons zeer getroffen. Is de Engelsche mentaliteit over 't algemeen weer gunstig voor Duitschland?

—Zeker, zeker! Wij hebben oorlog gevoerd en vrede gesloten. Vrede is vrede, zei de Kardinaal met nadruk. Wij, Engelschen, hebben God-dank de deugd, niet blijvend afkeerig te kunnen zijn. En ik zelf heb willen bewijzen, dat 't ons ernst was met het gebod van Christus: „hebt uw naasten lief". Toen de Keulsche aartsbisschop in het H. College der Kardinalen werd opgenomen, ben ik Z.Em. in Rome gaan begroeten. En nu heb ik den edelen Duitschen prelaat hier weer te gast gevraagd. „De vrede van Christus in het Rijk van Christus", wil onze H. Vader de Paus, En wij zullen toonen Zijn woord te begrijpen. Wij hebben 't hongerlijdende Rijnland gesteund en zoo willen toonen, dat het ons ernst was met den vrede.

Amerikaansche verdraagzaamheid.

Uit New-York wordt aan het *Hbl.* geschreven over de zoo merkwaardige Democratische Conventie.

De strijd liep ongeveer over deze vraag: Kan een niet-protestant, die er zich op beroept trouw verschuldigd te zijn aan een vreemde macht, gekozen worden tot het presidentschap van een van huis uit protestantsch land, of kan aangenomen worden, dat de Constitutie der Ver. Staten, die volkomen vrijheid van Godsdienst waarborgt, datgene bedoelt, wat zij in haar meest logische conclusies zegt?

Laten wij ons niet vergissen in den graad en in de soort van vrijheid, die in Amerika heerscht. Voor alle Amerikanen is „Liberty" het magische woord, dat hun land van alle landen ter wereld onderscheidt. Het is het standbeeld der „Vrijheid", dat den nieuw-aangekomene begroet als hij de

Moderne wegenbouw.

De eischen van het verkeer.

Het bestuur van het *Ned. Wegencongres* had begin van Juli een excursie uitgeschreven naar den Haag en Wassenaar ter bezichtiging van eenige moderne wegconstrukties waarbij de deelnemers tevens in de gelegenheid werden gesteld, kennis te maken met enkele moderne methoden van stofbestrijding en van de resultaten daarvan.

De voorzitter van het Congres, prof. S. Ga. Everts, wees er in zijn openingsrede op, dat de onmiddellijke aanleiding tot de excursie was het voorstel van den *Alg. Ned. Wielr. Bond* om een bezoek te brengen aan de moderne wegen die nu te Wassenaar worden aangelegd volgens de ontwerpen en onder leiding van het wegenbureau van dezen bond, die daar ook een nieuw stofbestrijdingsmiddel toepast.

De secretaris van het congres, de heer H. W. O. de Bruin, gaf een korte inleiding tot de excursie. Als gevolg van het moderne verkeer moet tegenwoordig als voornaamste eisch aan een weg worden gesteld: een effen oppervlak. Dit is noodig voor het aangename rijden, geeft besparing op onderhoudskosten, en het is ook een eisch van zelfbehoud voor den weg. Al jaren geleden heeft men in ons land getracht om op het voorbeeld van Engeland aan de wegen een vlak en waterdicht dek te geven door toepassing van de z.g. teersteenslagwegen. De proeven mislukten hier vrijwel geheel, ofschoon men er in Engeland schitterende resultaten mee bereikte. Dit komt echter omdat men slechte teer gebruikte en ook waren hier de wegen over het algemeen te slecht geconstrueerd. Verder was het een groote fout, dat men er te weinig geld voor over had. De heer De Bruin besprak twee der voornaamste methoden van wegbedekking: de penetratiemethode en de mengmethode. Tenslotte wekte hij op, aan de hand van een uitlating van president Coolidge, dat goede wegen het meest tot het nationaal vermogen bijdragen.

De missie op Java.

Wijziging art. 123 Regeerings-reglement.

Aneta seint uit Soerabaja aan de Hollandsche bladen:

Naar het „Soer. Handelsbl." verneemt, zal in de najaarszitting van den Volksraad wijziging van artikel 123 van het Regeerings-reglement aan de orde worden [illegible] alle missie- en [illegible] den vrijgelaten.

Ford tegen loonsverlaging.

Wij hebben weer de gelegenheid gehad in ons blad te wijzen op de verstandige sociaal-economische politiek door den Amerikaanschen automobielkoning in zijn werkhuizen gevolgd. Die man bouwt heel zijn gedragslijn uit op een welbegrepen eigenbelang.

Henry Ford geeft in zijn boeken *„Mijn leven en werken"* zijn meening over de loonen, deze gedachten zouden ook voor anderen wel eens het voorwerp mogen uitmaken van een aandachtige studie.

De loonen moeten volgens Ford zoo hoog mogelijk zijn.

De arbeider produceert en moet dus profiteeren van de opbrengst van het product. Deze opbrengst komt hoofdzakelijk aan hem toe.

Ford heeft naar deze opvatting gehandeld. De loonen zijner 50,000 arbeiders stegen met de opbrengst en buiten eenig verband met andere ondernemingen. Zij zijn veel hooger, dan een vakvereeniging kan eischen. Zes dollar of rondom de 100 fr. per dag is tegenwoordig het minimum en ieder arbeider heeft het zelf in handen, om meer te verdienen. Dit hangt eenvoudig af van eigen inspanning en bekwaamheid.

Deze loonen, betoogt Ford, mogen niet zonder noodzaak worden verlaagd; want de ondernemer, die dat doet, handelt als de hond, die in zijn eigen staart bijt. Hij vermindert de koopkracht van het publiek en maakt dus zelve de markt voor zijn product ongunstiger.

Wanneer de patroons in andere landen van loonsvermindering spreken, dan hebben ze steeds het groote argument voor handen, van de buitenlandsche concurrentie. Het blijkt hier nu, dat Ford ondanks zijn hooge loonen en ondanks den hoogen koers van den dollar, op alle wereldmarkten concurreert.

Het Kanaal van Suez en het Kanaal van Panama.

In 1923 is het aantal schepen dat door het Panamakanaal ging grooter geweest dan dat wat door het Suezkanaal stoomde, nam: 5037 tegen 4621. Ook de tonnemaat wees op hetzelfde verschijnsel met 24737437 tegen 22730162 ton netto.

Toch is de vooruitgang voor Suez in de jaren na den oorlog in den klimmenden tak gebleven, zoodat niet gedacht behoeft te worden dat Panama afbreuk heeft gedaan aan de oude route.

De doorvaart bij Suez gaf toch:

1921: ruim 18 millioen ton.
1922: ruim 20 millioen ton.

Panama is nu juist 10 jaren open. De beweging nam langzaam toe. In 1922 naderde het schepental 3000, met ruim 13 millioen ton. Toen gaf 1923 68 pCt. toename voor het schepental en de tonnemaat werd plots bijna verdubbeld. De oorzaak, de reden van dit verschijnsel is, zooals van meer andere verrassingen in onzen tijd, te zoeken bij de petroleum. De tonnenmaat voor de tankships in 1922 nog 1.5 millioen steeg in het volgende jaar tot over 10 millioen. De petroleumvelden in Zuid Californië trokken de leege schepen uit den Atlantischen Oceaan, die geladen Los-Angeles weer verlieten, terug naar de Oostkust en verder de wereld in.

Ligt er waarheid in de waarneming, dat de Z. Californische petroleumvelden op zoodanige wijze in exploitatie zijn gebracht, dat zij nu een jaar geleden hun maximum effect bereikt hebben en sedert minder produceeren, dan zou Panama wel weer beneden Suez kunnen dalen. Wat bekend is van de resultaten over de eerste vier maanden van 1924 wijst inderdaad in deze richting.

Aan deze cijfers over het Suezkanaal in 1923 ontleenen wij hier nog 't een en ander.

Het gemiddelde doorvoercijfer was in 1923 hooger dan ooit te voren, nam. 4919 t. Dit was 't voorafgaande jaar 4774 t. In 1913 slechts 3940 t.

De Britsche vlag bleef nr. een met 14.264.214 t. Maakte haar aandeel in 1922 64.5% van de geheele transito uit, 1923 was dit maar 62.8%. Nederland handhaafde zich op de tweede plaats met ruim 2 millioen t.; het ging in verhouding tot de geheele beweging ook wat achteruit, van 10.4 tot 9.6%. Frankrijk volgde met bijna 1.3 millioen t. Daarna heeft Duitschland weer de vierde plaats weten te herwinnen, zij 't nog maar met ongeveer 600.000 t. Italië, Japan bleven ongeveer gelijk, N. Amerika ging achteruit.

Het vrachtvervoer was in 1913: 25.776.000 t.; in 1920: 17.047.000 t.; in 1923: 22.777.000 t. Het was dus minder dan 10 jr. geleden. De oorzaak hiervan ligt in de vermindering van steenkolenvervoer; ook hierop doet de petroleum zijn invloed gelden. En de toeneming van aardolie-vervoer van 828.000 t. in 1919 tot ruim 2.5 millioen t. in tanks in 1923 heeft dit niet aangevuld. Nemen wij ten stotte nog over dat de suikerladingen uit N.-I. 578.000 t. bereikten, tegen 361.000 t. in 1922; uit de Phillippijnen kwamen 61.000 t., uit Réunion en Mauritius 50.000 t. suiker,

De Duitsche Katholieken en de Volkenbond.

Volgens een bericht uit Berlijn, in de „Boletin" hebben de prinsen van Loewenstein, in naam van 20 millioen Duitsche Katholieken de opneming van Duitschland in den Volkenbond gevraagd, onder de voorwaarde dat ook de Paus zal uitgenoodigd worden om deel uit te maken van deze internationale organisatie, met dezelfde rechten als de andere naties.

Gemelde prinsen hebben verklaard dat het ideaal der Duitsche Katholieken is, den Paus aan te stellen als eenig en oppermachtig scheidsrechter van alle internationale geschillen.

Wij geven dit bericht onder voorbehoud.

haven van New-York binnenkomt. Bij het landen wordt hij verwelkomd met de verzekering der immigratie-ambtenaren, dat hij nu in „het werkelijke land der Vrijheid" is. Hij heeft nauwelijks voet aan wal gezet, of hij is in „Liberty Street". Zinnen als: „Give me Liberty or give me death", Sweet land of Liberty" enz. enz. klinken hem, waar hij ook gaat, in de ooren. De inleiding tot de Constitutie en haar eerste amendement verkondigen met klem, dat de leer der vrijheid de hoeksteen is van de machtige republiek. De constitutie van elken staat schrijft in machtige bewoordingen de volkomen vrijheid, die een ieder geniet in de uitoefening van zijn godsdienst, in het uitspreken van zijn gedachten in de opvoeding van zijn kinderen en in het verwezenlijken van politieke ambities.

Maar het is een feit, dat er juist in de Vereenigde Staten meer onverdraagzaamheid in godsdienst- en rassenquaesties is, dan waarschijnlijk ergens ter wereld.

Wat de onverdraagzaamheid in godsdienst betreft — altijd een teere quaestie — ik zal hier alleen de feiten noemen, zooals die in de Amerikaansche geschiedenisboeken zijn gegeven en zooals die zich op het oogenblik voor een ieder, die zien of hooren wil, ontwikkelen. Het is wel een zwarte vlek in Amerika's ontwikkeling.

Gedurende de eerste honderd en vijftig jaar, na de komst der blanken in Amerika, namen de religieuze onverdraagzaamheid en kwezelarij den vorm aan van bemoeizucht in het particuliere leven van den buurman. De Puriteinen in het Nieuw-Engeland van vroeger maakten elkaars leven ondragelijk door het afkondigen van wetten als deze: Geen getrouwd man mocht zijn vrouw op Zondag een zoen geven; het was een misdaad om zijn paard des Zondags te laten draven. Onze eigen Peter Stuyvesant de laatste directeur-generaal van Nieuw-Amsterdam, was onverdraagzaam ten opzichte van alle religieuze gebruiken en voorschriften, die niet met die van zijn eigen confessie overeen kwamen.

Langzamerhand, toen er Joden en Katholieken kwamen, sloten de oorspronkelijke kolonisten en hun afstammelingen zich nauwer en aaneen, vergaten hun eigen geschillen, zij kozen de nieuw-aangekomenen uit Frankrijk en Portugal uit als mikpunt voor hun godsdienstige geschilpunten. Niet vóór het midden van de 19e eeuw, toen de Iersche hongersnood honderdduizenden van Ierland naar het dal van den Hudson dreef, vond de religieuze onverdraagzaamheid van Amerika's oorspronkelijke kolonisten geleg[illegible] georganiseerde actie te werk te gaan. Er werd een religieus-politieke partij gesticht, de: „Know-Nothing-Party of Amerika", aldus genaamd, omdat het een geheime broederschap was, door eed gebonden, en omdat ten opzichte van het doel en den werkelijken naam in deze broederschap alle leden desgevraagd antwoordden „I know nothing"

Deze „Know-Nothtng"-partij werd in 1832 gesticht. In haar uiteenzetting der grondbeginselen vinden wij o.a. het volgende: „Amerikanen zullen Amerika besturen"; „Geen sectarische inmenging in Amerikaansche wetgeving".

„Vijandigheid tegenover de macht van den Paus, uitgeoefend door de bisschoppen, in een republiek door Protestantsch bloed geheiligd."

Gedurende tien jaren was de „Know-Nothing"-partij zoo actief en sterk, dat in de meeste der 32 staten van Amerika protestanten van geboorte tot gouverneurs werden gekozen en niemand van een anderen godsdienst zich als candidaat voor een gouvernementsbetrekking durfde opwerpen.

Het optreden der „Know-Nothing"-partij leidde tot geweld en bloedvergieten. In Philadelphia werden twee Katholieke kerken en in Boston een Katholiek klooster tot den grond verbrand. Maar zooals al dergelijke bewegingen, stierf de „Know-Nothing"-partij, [illegible] in 1853. Doch het vuur van haar kwezelarij bleef smeulen.

Het vlamde op bij de verkiezingscampagne in 1884, toen de republikein, James G. Blaine, president van de Ver. Staten wilde worden. Blaine was veel bekwamer dan zijn tegencandidaat Grover Cleveland en behoorde tot de meest populaire partij. Maar hij had veel katholieken onder zijn vrienden en zelfs in zijn familie. Het praatje ging, dat Blaine een verkapte Jezuiet was, Zijn verkiezing moest dus voorkomen worden. En in het heetst der verkiezingcampagne gingen met dat doel eenige Presbyteriaansche predikanten naar Blaine, onder leiding van Rev. Samuel Dickinson Burchard, die zijn toespraak met deze woorden eindigde: „We are Republicans, and do not propose to leave our party and identify ourselves with those whose antecedents have been rum, Romanism and rebellion".

Deze drie woorden, gemakkelijk uitgesproken en onthouden, verspreidden zich over het geheele land. Blaine was verslagen.

Een nieuwe religieus-politieke broederschap deed omstreeks 1890 van zich spreken. Haar aanhangers noemden haar de A. P. A., een benaming, die dikwijls werd uitgelegd als: „the American Protestant Association", the „American Protective Association" enz.

Haar doel kwam in veel overeen met de „Know-Nothing"-partij en de tegenwoordige „Ku Klux Klan", die nu zooveel opzien baart. De „A. P. A." legde minder den nadruk op rasverschillen dan op godsdienstige. Haar hoofddoel was om onder de onwetende massa vrees voor een Roomsche suprematie in de Amerikaansche politiek en scholen te verspreiden. Haar invloed begon omstreeks 1900 te verminderen en is thans geheel verdwenen. Haar opvolgster als politieke partij is de nu zoo beruchte „Ku Klux Klan," wier wachtwoord is: „A Protestant White America."

Lof voor de Bijzondere School.

„Het Onderwijs", orgaan van de Vereeniging van Openbare Hoofden van Scholen in Nederland (deskundigen dus!) zwaait als volgt lof voor de Bijzondere school.

Er was een tijd, waarin de openbare school in haar litteratuur de meest rijke, in haar methodiek de meest ontwikkelde, in haar inrichting de best-verzorgde, in haar waarde voor 't maatschappelijk leven de meest beteekenende was. Een tijd, waarin voormannen bij 't bijzonder onderwijs hun kinderen bij de openbare school onderdak brachten, om ze daardoor den weg naar 't maatschappelijk hoog te banen.

Die tijd ligt achter ons. Nog was de bevrediging niet gekomen, of men zag allerwege krachtig nieuw leven opbloeien in de litteratuur van het bijzonder onderwijs, bovenal in den katholieken kring, zag daar de vakstudie tot leven komen, het nieuwe leven zich een weg banen. En toen de bevrediging met haar scheefstaande gelijkstelling een feit was geworden, was 't al spoedig duidelijk dat de openbare school haar bevoorrechte plaats zou moeten afstaan aan de bijzondere. En nu?

Dat het bijzonder onderwijs quantitatief het openbaar onderwijs is voorbij gestreefd is voor het laatste 't ergste niet. Maar bedenkelijk is het, dat het als maatschappelijken factor zijn eerste plaats heeft moeten inruimen, als toegangsweg naar hoogere maatschappelijke vorming in waarde is gedaald.

Wie thans uit principe zijn kinderen zendt naar de bijzondere secteschool [illegible] den weg naar verdere vorming niet licht zullen missen.

KERKNIEUWS.

Pauselijke onderscheiding.

Ter gelegenheid van het Eeuwfeest van Mgr. M. NIEWINDT, eerste Apostolisch Vicaris van Curaçao, heeft het Zijn Heiligheid Paus Pius XI behaagd, bij Breve van 25 Juli gegeven onder den Visschersring, Zijne Doorl. Hoogwaardigheid, onzen Hoogvereerden Bisschop, Mgr. M. G. VUYLSTEKE, te benoemen tot *Assistent-Bisschop bij den Pauselijken troon*, tot *Huisprelaat* en tot *Romeinsch Edele, met den titel van Graaf*, met alle privilegies aan deze eeretitels verbonden.

Wij bieden Zijne Doorl. Hoogwaardigheid onze eerbiedige en hartelijke gelukwenschen aan met deze hooge onderscheiding, bewijs hoe door de Kerkelijke Overheid de verdienstvolle arbeid van Mgr. Niewindt en zijn Doorluchtige opvolgers op hoogen prijs gesteld wordt.

Vormen.

[illegible] week heeft Mgr. VUYLSTEKE het H. Vormsel toegediend in de parochies van S. Willibrordo, Barber en Westpunt.

Liga Eucaristica.

Donderdag l.l. heeft de *Eucharistische Bond van Dames*, in de parochie van St. Anna, op plechtige wijze het vierde jaarfeest van zijn oprichting gevierd. De kerk was keurig versierd. Geheel den dag is het Allerheiligste ter aanbidding uitgesteld geweest. Onder de plechtige H. Mis waaronder alle Dames-leden ter H. Tafel naderden, werd door den Hoog eerw. Pater Vicaris M. LUYCKX in 't Spaansch de feestrede uitgesproken.

Dat de Bond groeie en bloeie, tot versterking en vereeniging van het geloof zijner leden, ten zegen van ons katholiek volk.

Berichten uit de Kolonie.

Examens.

Verleden week hebben met goed gevolg examen afgelegd voor

akte Spaansch, de Eerw. Soeur M. BATHILDE en de Heer G. VAN LENTE, *akte Engelsch*, de Eerw. Zuster VINCENTIA van Aruba

onderwijzer (es) 4de rang, de Eerw. Zuster DOROTHEA en Mej. ARENDS van Aruba; de heeren C. ALVAREZ, J. A. JONKHOUT en G. VAN UYTREHT.

Aan allen onze hartelijke gelukwenschen.

Rectificatie.

Onder den indruk van hetgeen hem in Holland was voorgespiegeld, schreven wij verleden week bij vergissing dat de heer ELHORST als Commissaris van politie was uitgekomen.

De heer ELHORST is niet als „Commissaris" doch als „Inspecteur van politie" uitgekomen, wat dus de opdracht „den Commissaris van politie ter zijde te staan in het toezicht op den dienst....", tevens „op gezette tijden.... het dienstdoende personeel te controleeren", en „onder toezicht van den Commissaris op geregelde tijden de dienaren van politie te onderrichten."

Deze vergissing, die wij bij dezen hier herstellen, verandert echter niets aan onze bewering, waarmee men 't zoo goed als algemeen eens is, dat onze politie-macht in geenen deele beantwoordt aan de eischen door de tegenwoordige tijdsomstandigheden daaraan te stellen; —

dat het dus hoog hoog tijd is, dat het Gouvernement met alle halve maatregelen in dezen uitscheidt, en de reorganizatie der politie eens flink en degelijk ter hand neme. Moet dit met financieele offers gepaard gaan, het zij zoo. Maar de veiligheid onzer medeburgers en de goede naam onze kolonie eischen dat deze reorganizatie, en dan op deugdelijken grondslag, spoedig tot stand kome.

Sluitende begrooting.

De Koloniale Kas heeft den laatsten tijd aardige douceurtjes gehad aan overdrachtskosten, tengevolge van den aankoop van verschillende terreinen en plantages door de Curaçaosche Petroleum maatschappij.

Naar ons werd meegedeeld, hoopt men met deze douceurtjes dit jaar tot een sluitende begrooting te komen.

Dank.

Onzen dank aan den Heer L. POSNER, agent van het algemeen bekende en geroemde „Amstelbier" voor eenige ons toegezonden reclame-artikelen.

Steun-Commissie.

Op initiatief van en door den Hoogedelgestr. Heer J. B. GORSIRA, waarnemend Gouverneur, is een commissie benoemd, bestaande uit de Heeren J. [illegible] GENTIL en JOS. ELLIS om gelden in te zamelen voor de bewoners der Bovenwindsche eilanden, vooral Statius en Saba die door den laatsten orkaan, hetzij aan hun huis, hetzij aan vee of oogst ernstige schade geleden hebben.

Op de vraag in hoever er persoonlijke schade geleden was, werd door den Gezaghebber der Bovenwindsche eilanden geantwoord; dat op St. Martin geen particuliere schade geleden is, doch dat op St. Eustatius en Saba samen door particulieren een schade geleden is van ± fl. 4800, De Commissie heeft een som opgehaald van fl 3000. Het ontbrekende zal door het „*Fonds Nederlandsche Antillen*" worden aangevuld.

STAAT van het aantal vaartuigen, die het eiland CURAÇAO in de maand Aug. 1924 aandeden, met de vermelding van hunne gezamenlijke inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
		INHOUD IN M³.			INHOUD IN M³.	
Maand	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Aug. 1924	96	27.600	25.341	150	1.086.749	626.766
Vorige maanden	848	228.402	206.702	988	6.111.666	3.487.434
Totaal	944	256.002	232.043	1138	7.198.415	4.114.200

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en de visscherij.

A. A. V.

Algemeene Vergadering te houden op Woensdag 17 September 1924, des avonds ten 8 uren in het gebouw „Loge de Vergenoeging" Pietermaai

AGENDA.

Ontbinding der Vereeniging.

Het bestuur.

Zeilvaart

gedurende de maand Augustus 1924.

Binnengekomen van:		*Uitgezeild naar:*	
Aruba	21	Aruba	23
Barbados	3	Barbados	3
Bonaire	39	Bonaire	37
La Guayra	3	Guadaloupe	1
La Vela de Coro	5	Guanta	2
Maracaibo	10	Jacmel	1
Mayaguez	1	La Guayra	2
Pampatar	1	La Vela de Coro	6
Pto. Cabello	12	Maracaibo	10
Rio Hacha	1	Pto Cabello	11
Sto. Domingo	3	Rio Hacha	1
Tucacas	1	St. Martin N.G.	1
Tobaco	1	Sto Domingo	3
Total	101	Total	101

Jaarbeurs in Utrecht.

Voor de aanstaande beurs, welke van 9—18 September a. s. gehouden wordt, zal in het bijzonder de aandacht gevestigd worden op de beteekenis van het eiland Curaçao, dat thans zich zoo merkwaardig ontwikkelt.

De beide restauratie-kamers, die op vorige beurzen eenige malen als tearooms hebben dienst gedaan, zullen aan Curaçao gewijd worden; in de grootste ervan zullen de op Curaçao gevestigde groote maatschappijen het een en ander van hun bedrijven toonen, waarnevens de afdeeling Handelsmuseum van het Koloniaal Instituut de voornaamste uitvoerproducten enz. zal demonstreeren.

In de kleine tearoom zullen verschillende, uit een der voornaamste van daar afkomstige handelsartikelen, t.w. oranje-schillen, bereide dranken geschonken worden.

N. R. Ct.

Marconi en Kabel.

Draadlooze telegraafstations worden opgericht op de Britsche eilanden Barbados, St. Lucia, St. Kitts, Grenada, Antigua en Dominica, in de Caraïbische Zee.

Een nieuw West-Indische telegraafkabel is, voor Britsche rekening, gelegd tusschen Georgetown, (Demerara, Britsch Guyana), Barbados, Trinidad en Turks-eiland.

Raad van Bestuur.

Bij Kon. Besluit van 28 Juli is de heer H. STATIUS MULLER, inspecteur der belastingen op Curaçao, benoemd tot lid van den Raad van Bestuur aldaar.

Garnizoen.

De 1e luitenant J. HULST, van het 8e reg. inf., is voor 5 jaar gedetacheerd bij de troepenmacht op Curaçao; den 19en September zal hij met het stoomschip *Crijnssen* uit Amsterdam vertrekken.

De tankvloot.

Aan het verlangen der organisaties in Holland schijnt door de Directie van de tankvloot van de *Cur. Petr. Mij.* voldaan te zijn.

Het Engelsch personeel van de tankschepen zal zoo spoedig mogelijk door Hollandsch vervangen worden. Binnenkort wordt er met de volgende Colon-booten of met 2 nieuwe tankschepen die spoedig kunnen aankomen, in het geheel nog 19 man personeel uit Holland voor deze tankschepen verwacht.

Van dit aantal zijn er deze week al twee met de *Stuyvesant* aangekomen.

De Bliksem.

Tijdens den zwaren regen van Donderdagmorgen sloeg de bliksem, onmiddelijk gevolgd door een knetterenden donderslag, in de antennes van de Draadlooze van het Riffort.

Gelukkig liep de electrischen stroom niet door het station, doch sprong boven de doorvoerkokers over op de fortmuur.

Juist op dat oogenblik was de telegrafist bezig te seinen.

Zoo heeft men nu alweer een nieuw voordeel van onze draadlooze, nl. als bliksemafleider, en als beschermer voor de stad tegen bliksemgevaar.

Ongelukken of schade kwamen verder niet voor.

Regen.

Na een dagenlange ontzettende, bijna ondragelijke hitte, die ons naar een verfrisschend regentje deed snakken, werden we eindelijk Donderdagmorgen, omstreeks half elf, op een flinke malsche regenbui onthaald, die tot ongeveer kwart over elf aanhield. Het was een echte tropische regen, zooals we in lange niet gehad hebben. Als de teekenen niet bedriegen, dan kunnen we spoedig nog nog meer regen verwachten. In de stad viel 57 m.M. Het is echter zeer te betwijfelen of deze regen zich over het geheele eiland heeft uitgestrekt.

Schipbreukelingen.

Woensdag middag kwam de Engelsche boot „Docina" hier binnen van Las Palmas, met drie schipbreukelingen aan boord, die men daags te voren had opgepikt aan de noordkant van Bonaire. Ze bevonden zich in een motorboot die van de kust van Trinidad was afgeslagen en hadden acht dagen op zee rondgezwalkt zonder eten of drinken. Halfdood van honger en de uitgestane ellende werden ze door den kaptein den „Docina" aan boord opgenomen en zorgvuldig verpleegd, zoodat thans hun toestand bevredigend is.

Orkaan.

Zoo zachtjes beginnen nadere berichten omtrent den orkaan, die kort geleden hier geseind was, in te komen.

Deze week berichtte een wireless van St. Thomas dat op de Virgen Islands 86 personen in dien storm waren omgekomen. Cuba is dagenlang overstroomd door ontzettende regens.

Van Antigua is geseind naar Pto Rico, dat een cicloon over het eiland Montserrat is gepasseerd, en er groote schade berokkend heeft aan de oogst. De katoen-oogst is er geheel verwoest. De limoen aanplantingen hebben aanmerkelijk geleden. Vele huizen zijn er verwoest en men spreekt van 40 dooden en vele gewonden.

Ook van Amerika komen berichten van verschillende schepen die zware averij hebben opgeloopen en verschillende persoonlijke ongelukken zijn er te betreuren.

Officieele Berichten.

De heer A. J. C. Henriquez is tijdelijk benoemd tot opzichter bij het departement van openbare werken alhier.

Aan den schrijver op het postkantoor alhier C. L. Helmyr is tot herstel van gezondheid veertien dagen verlof verleend.

Aan den schrijver ter Gouvernements-Secretarie C. E. Rincon is tot herstel van gezondheid veertien dagen verlof verleend.

Aan den Roomsch Katholiek Geestelijke van den 2n rang alhier F. A. van Everdingen thans met verlof in Nederland, is om gewichtige redenen negen maanden verlofsverlenging verleend.

Aan den agent van politie 2e klasse L. A. Baart is tot verder herstel van gezondheid drie weken verlofsverlenging verleend.

Aan het lid van het Hof van Justitie Mr. B. J. M. H. Ruland is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

Aan de vlechtonderwijzeres te Willibrord Mej. Maria Pieters, is op haar verzoek eervol ontslag verleend, en als zoodanig is benoemd Mej. F. Izijk.

Aan den opzichter bij het departement van openbare werken W. van den Beld is tot herstel van gezondheid drie weken verlof verleend.

De gouvernements-Geneeskundige W. H. Winkel is gedurende de afwezigheid van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst, tijdelijk met diens werkzaamheden belast.

Aan den agent van politie 2e klasse op Aruba S. Hill is zeven dagen verlof verleend.

Aan den agent van politie 2e klasse W. de Kruyf is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

ALLERLEI.

Tegen de openbare onzedelijkeid.

Een Parijsche redacteur schrijft:

Een priester is onlangs op de boulevards door een politieagent gegrepen en opgebracht wegens overtreding der politie-verordening. O, het ging heel beleefd en ook de agent gedroeg zich als begreep hij, welken dienst hij dien priester bewees.

De arrestatie geschiedde namelijk voor het volgende. De campagne, die gevoerd wordt tegen de zedenkwetsende aanplakbiljetten van sommige music-hall's levert weinig resultaat. De directeuren worden steeds driester en doen de ergerlijkste schunnigheden langs den openbaren weg plakken. Op een zeer drukke plaats heeft nu een geestelijke zoo'n aanstoot-gevend affiche afgescheurd, waardoor hij het natuurlijk te kwaad kreeg met de politie. Hij heeft echter op het schandaal de aandacht gevestigd en zijn moedige „overtreding" bezorgt hem dan ook den lof van alle weldenkenden.

De abbé Violet zal wel niet aan de letter van de politieverordening kunnen ontkomen, maar wellicht zal hij de voldoening smaken, dat de overheid eindelijk eens de jeugd wat meer gaat beschermen.

Rassenhaat.

De matrozen van de Amerikaansche kruisers die een bezoek aan Frankrijk brengen, zijn te Parijs aan het passagieren, zoo meldt de Parijsche redacteur van de „Msb." Zulks heeft altijd zijn gevaarlijken kant, doch in de cosmopolitische wijken heeft het bovendien nog het inconvenient de Jantjes in de nabijheid te brengen van de danszalen, waarin alle naties samenstroomen. Gevolg: ernstige vechtpartijen, zoo dikwijls de Amerikanen kleurlingen met blanken zien dansen. Snij- en steekpartijen maken dan een verblijf in het hospitaal noodig.

Reeds herhaalde malen heeft de overheid gewaarschuwd en in het bijzonder de Amerikaansche bezoekers verzocht hun gemak te houden tegenover kleurlingen, die recht hebben, menschwaardig behandeld te worden. Voor de Amerikanen schijnt de simpele aanwezigheid van kleurlingen al voldoende om drinkglazen, stoelen en tafels als projectielen de gebruiken.

BUITENLAND.

Frankrijk.

Naar den afgrond!

Ge kunt het soms heel goed meenen, doch het glad verkeerd doen.

En daarmee de beste zaak naar den kelder helpen!

Stellen we nu eens voorop, dat Mijnheer Dumesnil, die Minister van Marine is in Frankrijk.... het zoo kwaad niet meent.... dan kunnen we toch nog veilig beweren, dat hij zijn best meehelpt, om Frankrijk in den afgrond te slepen.

Voor iemand, die kalm nadenkt, is het glashelder, dat 'n godsdienstig volk 'n ordelievend volk is.

'n Volk, dat z'n godsdienst kwijt is, heeft geen sterken steun meer. De grondslag voor het gezag is dan weg en de revolutie staat voor de deur.

Dat schijnt niet te zijn doorgedrongen in de hersens van Minister Dumesnil.

Waarschijnlijk miskent hij de waarde van den godsdienst.... vindt hij de godsdienst het eerste, wat weg moet uit z'n dierbaar Frankrijk.

Althans, hij stelt zich zoo aan, als wist hij voor het grrroote Frankrijk niets beters te doen.

't Schijnt [illegible] loofsleven op de Fransche Marine nog niet zoo slecht gesteld te zijn.

1) *De marine b.v. heeft 'n eigen kapel te Toulon.*

Weg er mee! zegt Dumesnil. Die kapel kunnen we best voor iets anders gebruiken.

2) *Als er godsdienstige plechtigheden waren, waar de Marine bij betrokken was, dan deden de Marine autoriteiten daar aan mee.*

Mogen jullie nie meer, zegt Dumesnil! Dat moet je mij eerst vragen! (En dan krijgen ze het zeker!!!)

3) *De Vlootaalmoezeniers bezochten natuurlijk de zieken in de hospitalen.*

Afgeloopen, zegt Dumesnil, tenzij iemand uitdrukkelijk naar je vraagt!

En pas op, dat je dan niet tegen de anderen spreekt!

4) *In de zalen of andere inrichtingen der marine, werden godsdienstoefeningen gehouden.*

Moet uit zijn! zegt Dumesnil.

Buiten onze inrichting dien je te blijven met je godsdienst!

't Wordt toch wel hoog tijd, dat Frankrijk, de oudste dochter der Katholieke Kerk, de bezem eens ter hand neemt, om groote schoonmaak te houden.... voor ze den afgrond inschiet!

Amerika.

DE NEGERCONVENTIE.

De eischen van het zwarte ras.

Verleden maand is in de Carnegie-Hall te New-York de wereld-conventie van het zwarte ras onder voorzitterschap van den „president der Afrikaansche republiek” Marcus Garvey geopend.

Op het program der conventie staan politieke, economische en godsdienstige problemen van het zwarte ras. Het congres zal tot den president der Vereenigde Staten uit naam van 4 millioen Amerikaansche negers een petitie richten, waarin aan de Vereenigde Staten steun zal worden gevraagd voor de oprichting van een vrije negerrepubliek in Liberia. Een dergelijke petitie zal namens 2 millioen West-Indische negers aan den koning van Engeland en het Engelsche parlement worden gezonden.

De conferentie zal zich voorts met de organisatie van een politieken wereldbond van alle negers tot bescherming der rechten van het zwarte ras in alle werelddeelen bezighouden.

Voor het congres werd een massamarsch van verschillende duizenden gedelegeerden door de straten van New-York gehouden. In den stoet marcheerden 16 neger-muziekkorpsen.

Marcus Garvey heeft reeds zijn eerste groote en felle rede voor de verzamelde gedelegeerden gehouden. De leider begon met 'n plechtige waarschuwing, dat indien de zwarten zelf geen koninkrijk stichten, zij door de blanken zullen worden uitgeworpen. De negers moesten echter aanpakken, daar anders het negerras zou uitsterven.

Garvey maakte den blanken er geenszins een verwijt van, dat zij hun beschaving niet met de zwarte, gele of bruine rassen wilden deelen. De negers moesten zich niet bedriegen met de gedachte, dat zij ooit met andere rassen gelijk gesteld zullen worden (van het beschavingswerk der katholieke kerk in den loop der eeuwen, schijnt Garvey weinig studie gemaakt te hebben.) De negers moesten uit zijn op zelfbehoud en zich zelf tot een volk organiseeren. Voor de 400 millioen van het lijdend volk moest een plaats gevonden worden.

Oostenrijk.

DE CAMPAGNE TEGEN MGR. SEIPEL

Een revolver-dreigement.

In tegenstelling met de groote groepen, die den arbeid en bovenmenschelijke praestaties van den priester bondskanselier, Dr. Seipel, hoogelijk waardeeren, blijft natuurlijk de mgr. Seipel kwalijk gezinde partij op middelen bedacht, om den gevierden prelaat op een andere wijze van zijn hoogen post te doen verdwijnen.

[illegible] de „Wiener Stimmen.”

Het blad schrijft:

In een wijnhuis van district I liet zich in een politiek gesprek, een gast aan een der tafeltjes zeer afkeurend over de politiek van bondskanselier Dr. Seipel uit en verklaarde, dat hij nog een tweede schot in de longen zou ontvangen.

Over deze uitlating ontstond onder de gasten een groote opgewondenheid. De man die voorgaf arbeider te zijn in de galanterie-industrie, werd, teneinde zijn persoon vast te stellen en een strafrechterlijke vervolging tegen hem in te stellen naar het commissariaat van politie overgebracht.

De missie van Zuid-Afrika.

Het congres der Apostolische Vicarissen en Prefecten.

De Romeinsche correspondent van de Msb. meldt:

Zooals men weet, wordt onder voorzitterschap van onzen landgenoot, mgr. Gijlswijk, aartsbisschop van Lucaita en apostolische delegaat van Zuid-Afrika, dezer dagen in Kimberley een algemeen Congres gehouden van alle apostolische prefecten en vicarissen van Zuid-Afrika.

Het is de eerste maal, dat de kerkelijke overheid van de Zuid-Afrikaansche Unie, welke in 1910 werd ingesteld door samenvoeging der vier koloniën Kaapland, Oranje-Vrijstaat, Transvaal en Natal, vergadert. Zonder twijfel is deze belangrijke vergadering te danken aan het initiatief van den apostolischen delegaat, mgr. Gijlswijk. Deze volijverige kerkvorst, de eerste apostolische delegaat die door den Heiligen Stoel naar Afrika gezonden werd, wilde n.l., naar men ons in Vaticaansche kringen mededeelde, den weg en de middelen voorbereiden tot een gemeenschappelijke en gelijke missie-actie in heel het wijde gebied van Zuid-Afrika. Daartoe achtte hij een samenkomst van alle hoofden der missie-landen noodzakelijk. Zelf werkte hij een uitvoerig program van werkzaamheden uit voor deze synode, dat hij vervolgens zond aan alle vicarissen en prefecten. Naar het schijnt vond dit program bij al deze prelaten grooten bijval.

Bij de eerste zitting reeds waren zeven apostolische vicarissen tegenwoordig en even zoovele prefecten. Zelfs de 'achtigjarige bisschop Rooney was uit zijne residentie Kaapstad naar Kimberley gereisd. Ook mgr. Brown, apostolisch prefect van Zuid-Rodesia, woont het congres bij, ofschoon zijn missiegebied eigenlijk buiten het gebied der Zuid-Afrikaansche Unie ligt.